

PRILOG PROUČAVANJU NAKITA KOSZIDER-HORIZONTA
U JUGOSLAVENSKOM PODUNAVLJU

Kao specifikum južnog dijela Karpatske kotline registrirane su u literaturi još prije nekoliko desetljeća igle osebujna oblika. Riječ je o masivnim lijevanim iglama, tijelo kojih je gotovo uvijek rompskog presjeka, a u području vrata šire se u ovalnu, raskucanu, karakterističnim reljefom ukrašenu, pločicu. Ovalna reljefna pločica račva se u dva rogolika izdanka, ponekad savinuta sa stražnje strane u svitak.

U stranoj literaturi te se igle spominju pod nazivom Vulva-Nadeln¹, dok je u novijoj literaturi ovaj tip nakita dobio ne samo zasluženu sintetičku i dokumentiranu obradbu nego i novo ime Flügelnadeln². U našoj literaturi nazivane su iglama s krilasto raskucanom glavicom ili, kraće, krilastim iglama³, a spominju se i kao igle s rogovima⁴. Iako termin Flügelnadeln — krilaste igle vizuelno predočuje ovaj tip nakita, ime nije najsretnije izabrano, s obzirom na to da se već u arheološkoj literaturi, kako starijoj⁵ tako i u novijoj⁶, uvriježio termin Flügelnadeln za igle rasprostranjene u zemljama srednje Evrope koje su drukčijeg oblika. Riječ je, naime, o brončanodobnim iglama, glava kojih je raskovana u ovalnu pločicu pri vrhu savinutu u svitak, a sa svake strane pločica se račva u dva okrugla krilca. Uz

¹ D. Popescu, Die frühe und mittlere Bronzezeit in Siebenbürgen, 1944, p. 129, 146, tab. XV, 6.

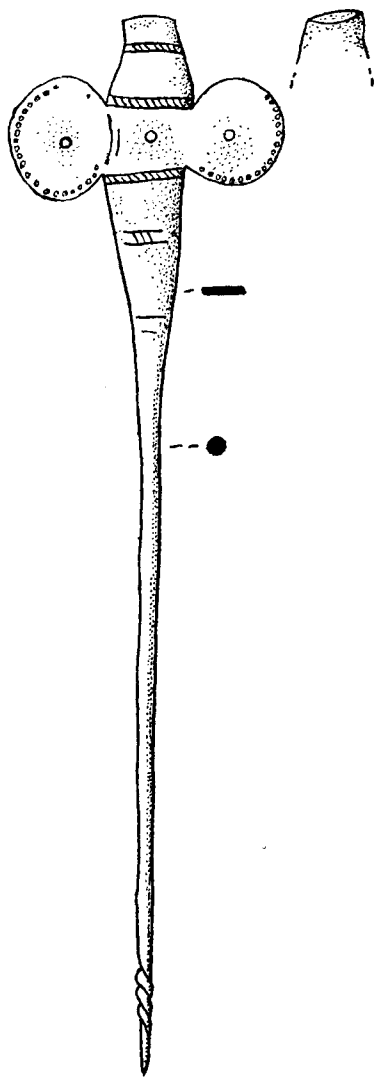
² B. Hänsel, Beiträge zur Chronologie der mittleren Bronzezeit im Karpatenbecken I—II, 1968, p. 82—83, lista 75.

³ N. Majnarić-Pandžić, Prilog tipologiji i rasprostranjenosti krilastih igala, Rad vojvođanskih muzeja 20, 1971, p. 13 sqq.

⁴ K. Vinski-Gasparini, Kultura polja sa žarama u sjevernoj Hrvatskoj, 1973, p. 26, tab. III, 12.

⁵ R. Beltz, Flügelnadeln, Ebert Reallexikon III, 1925, p. 398—399.

⁶ E. Vogt, Die Gliederung der schweizerischen Frühbronzezeit, Festschrift für Otto Tschumi, 1948, p. 62 sq., tab. IV, 3, 5, 10, karta 6 — K. Spindler, Die frühbronzezeitlichen Flügelnadeln, Jahrbuch d. Schweizerischen Gesellschaft f. Urgeschichte 57, 1972—73, p. 17 sqq. — H. J. Hundt, Die mitteleuropäischen Flügelnadeln der älteren Bronzezeit, Jahrbuch des Römisch-Germanischen Zentralmuseums Mainz, 19, 1972 (1974), p. 1 sqq. — J. Rageth, Der Lago di Ledro im Trentino und seine Beziehungen zu den Alpen und mitteleuropäischen Kulturen, 55. Bericht RGK/I, 1975, p. 100—102, 246—248, tab. XVIII, 1, 5.

Sl. 1

ovaj jednostavan oblik krilastih igala, kao što je primjerak iz Lago di Ledra⁷ (sl. 1), javlja se i nekoliko varijanata istih igala kao dvostruke krilaste igle, trostruke krilaste igle te igle s više glava, već prema tome koliko se krilaca javlja sa strane ovalne pločice⁸. Kod krilastih igala s više glava ovalna pločica koja služi kao baza krilcima često se račva u dva dijela zbog višebrojnih krilaca.

Naše igle ne mogu se uvrstiti u navedeni tip krilastih igala ni po obliku, a niti su s njima vremenski istodobne. Da ne bi dolazilo do zabune, igle na području južnog dijela Karpatske kotline, koje ovdje obrađujem, nazivat ću u ovom radu rogolikim iglama. Kao što je spomenuto, ovaj tip nakita sintetički je obrađen u stranoj i domaćoj literaturi, stoga ovdje osim dopune objavljenog broja igala — iako se ove igle tipološki ne razlikuju od publiciranih — donosim za sada jedinu sigurnu grobnu cjelinu s rogolikim iglama iz južnog dijela Karpatske kotline, nađenu u Mandelosu kraj Sremske Mitrovice.

Rogolike igle s područja Jugoslavije koje do sada u literaturi nisu registrirane navodim ovdje s najnužnijim opisima geografskim redom:

Iloč (Srijem, SR Hrvatska)

Na lokalitetu Božino brdo u vinogradu iločkog trgovca K. Arsenića nađena je rogolika igla za koju podatke daje J. Brunšmid u Vjesniku hrv. društva od 1902. god.,⁹ a precizni crtež igle, kao i svi detaljni opisi, nalaze se u njegovoj putnoj bilježnici. Kako sam Brunšmid kaže, igla se nalazi u Narodnom muzeju u Budimpešti, a njezin crtež i podatke uzeo je nekoliko godina ranije dok je još bila u zbirci K. Arsenića. Iločka igla (tab. III, 2) duga je 24,3 cm. Tijelo igle rompskoga je presjeka i prelazi u vrat raskovan u ovalnu pločicu ukrašenu reljefom spljoštenih koncentričnih krugova, a rogoliki izdanci lagano su povinuti prema dolje i sa stražnje strane savinuti u svitak.

⁷ H. J. Hundt, o. c., p. 21 sqq., fig. 5a. — J. Rageth, o. c., p. 100—102, tab. XVIII, 1, 5.

⁸ H. J. Hundt, o. c., fig. 3, 4, 5. — J. Rageth, o. c., karta 3a, 3b.

⁹ J. Brunšmid, *Nahađaji bakrenog doba iz Hrvatske i Slavonije i susjednih zemalja*, Vjesnik hrv. arheol. društva n. s. VI, 1902, p. 60.

M a n đ e l o s (Srijem, AP Vojvodina)

Prilikom vojnih vježbi 1961. godine kopano je nekoliko rovova na položaju »Vračar« oko 800 m sjeverozapadno od Mandelosa (općina Sremska Mitrovica). Tom je prilikom u jednom od rovova seljak V. Krodić primijetio dijelove kostura na dubini od oko 0,40 m. Radilo se o skeletnom grobu orijentiranom sjeverozapad-jugoistok. S lijeve i desne strane glave u visini tjemena ležale su dvije brončane narukvice sa spiralnim nasuprotnim diskosima, a u predjelu grudnog koša dvije brončane rogolike igle. Patina narukvica i jedne od igala je svijetlozelene boje, dok je patina druge igle tamnozeleno, a površina igle je hrapava. Osim narukvica i igala grob nije sadržavao drugih priloga¹⁰.

Igle (2 komada) istih su dimenzija i oblika (tab. I, 1, 1a, 4). Dugačke su svaka 21,2 cm, tijelo im je rompskoga presjeka, dok se u predjelu vrata šire u ovalnu raskucanu pločicu ukrašenu reljefnim motivom. Pri vrhu se ovalna pločica račva u dva rogolika izdanka, koja su sa stražnje strane savinuta u svitak.

Narukvice (2 komada) od deblje su brončane šipke; obruči za provlačenje ruku imaju promjer 6,5 cm. za jednu i 7,5 cm. za drugu narukvicu, a brončana šipka je ovalna presjeka. Krajevi narukvica savinuti su u dva nasuprotna spiralna diskosa rompskoga presjeka (tab. I, 2, 3). Obje su narukvice bez ukrasa.

S u b o t i š t e - P e ć i n c i (Srijem, AP Vojvodina)

Arheološki muzej u Zagrebu pod inv. br. 4493 vodi kao slučajni nalaz brončanu rogoliku iglu nađenu 1903. godine prilikom cestogradnje, a dar je inž. Vogela iz Sremske Mitrovice 1904. godine. Igla (tab. III, 5, 5a) je dugačka 13,1 cm, tijelo joj je rompskoga presjeka, a vrat igle proširen je u ovalnu, specifičnim reljefom ukrašenu, pločicu. Rogoliki izdanci savinuti su sa stražnje strane u svitak.

S u r č i n (SR Srbija)

Arheološki muzej u Zagrebu čuva još jednu rogoliku iglu inv. br. 17267, koju je 1902. godine darovao muzeju A. Poturičić, a nađena je na poznatom lokalitetu u Surčinu u vinogradu darovatelja. Igla (tab. IV, 1, 1a) je dugačka 29 cm, tijelo igle rompskoga je presjeka i ukrašeno je s nekoliko urezanih paralelnih linija, svrstanih u tri reda. Vrat igle raskovan je u ovalnu pločicu, a reljefni plastični ukras dopunjen je još nizom sitnih ureza koji obrubljuju deformirane koncentrične krugove reljefa. Pločasti vrat račva se u dva velika rogolika izdanka lagano povinuta prema dolje i ukrašena urezanim paralelnim linijama. Stražnja strana igle je plosnata.

Zbog nestručnog iskopavanja tog poznatog lokaliteta, grobne cjeline nisu sačuvane, pa tako i ova rogolika igla nema preciznijih podataka.

B a č k a (nepoznato nalazište, AP Vojvodina)

Römisch-Germanisches Zentral-Museum u Mainzu čuva u svojim zbirnama rogoliku iglu iz Bačke s nepoznatog lokaliteta, pod inv. br. 1654. Igla je (tab. V, 2)

¹⁰ Najljepše zahvaljujem dru Z. Vinskomu na podacima o ovom grobu, koje mi je su-

sretljivo dao dobivši ih od P. Miloševića, kustosa Muzeja Srema iz Sremske Mitrovice.

dugačka 23,9 cm, rompskoga presjeka tijela i vrata raskovanog u ovalnu pločicu ukrašenu specifičnim reljefom, toliko karakterističnim za ovaj tip nakita. Rogovi ove igle lagano su povinuti prema dolje, a stražnja strana igle je plosnata. Igla je na žalost bez ikakvih podataka.

B a č k a (nepoznato nalazište, AP Vojvodina)

Iz nepoznatog nalazišta u Bačkoj potječe i druga rogolika igla također u zbir-kama Römisch-Germanisches Zentral-Museuma u Mainzu, inv. br. 16481. Igla (tab. V, 3) je savinuta, ali pritom nije oštećena. Dugačka je 26,3 cm, a tijelo joj je rompskoga presjeka i prelazi u ovalno i pločasto raskovan vrat ukrašen reljefom deformiranih koncentričnih krugova. Pločica prerasta u dva rogolika izdanka koja su lagano povinuta prema dolje. Stražnja strana igle je plosnata. Bližih podataka o ovoj igli također nemamo, jer i ona ide u red slučajnih nalaza.

S područja Jugoslavije na ukupno jedanaest lokaliteta, uzimajući u obzir i dva nepoznata lokaliteta u Bačkoj, uz do sada petnaest poznatih i publiciranih rogo-likih igala, s pet novih obuhvaćenih ovim radom, broj igala iznosi dvadeset, što i nije malo za tako usku geografsku regiju.

Igla iz Surčina nedavno je publicirana¹¹, a igla iz Subotišta-Pećinaca u literaturi je samo registrirana¹², zato se ovdje koristim prilikom te donosim crteže i ovih u literaturi spominjanih igala. Geografski gledajući najzapadniji primjerak rogolike igle u Jugoslaviji je igla iz *Krbavice* (Lika, Titova Korenica)¹³. Slavonija s dva lokaliteta ima do sada četiri igle, od toga jednu iz *Satnice Đakovačke*¹⁴ i tri igle iz *Nijemaca*¹⁵. Srijem s četiri lokaliteta (na kojima su nađene igle istog tipa) ima ukupno šest igala. Od toga Ilok jednu, Mandelos dvije igle, prethistorijsko višeslojno naselje *Gomolava* kod Hrtkovaca jednu iglu¹⁶ (tab. III, 3), Subotište-Pećinci i Surčin također po jednu iglu. Bačka ima na ukupno tri loka-liteta tri igle. Na *Popovom salašu*¹⁷ u brončanodobnom naselju nađena je jedna rogolika igla (tab. III, 1), a dvije su igle s dva različita nepoznata lokaliteta. Banatski lokalitet *Ludoš* kod Vršca¹⁸ do sada je dao najveći broj rogolikih igala. Od ukupno šest, koliko ih je nađeno, na žalost tek su neke očuvane, dok su ostale u vrlo fragmentarnom stanju.

S područja današnje Austrije, Mađarske i Rumunjske, na ukupno pet lokaliteta koje ovdje navodim, nađeno je deset rogolikih igala. Najviše igala ovoga tipa, i to četiri primjerka, dala je nekropola Cruceni u rumunjskom dijelu Banata.

¹¹ Vidi bilješku 4.

¹² B. Hänsel, o. c., p. 201. — N. Majnarić-Pandžić, o. c., p. 21.

¹³ N. Majnarić-Pandžić, o. c., p. 14, 21, fig. 2.

¹⁴ H. Dekker, Đakovo i njegova okolica, 1959, fig. p. 27. — N. Majnarić-Pandžić, o. c., p. 15, 21, tab. II, 4.

¹⁵ N. Majnarić-Pandžić, o. c., p. 15, 21, tab. II, 1—3.

¹⁶ N. Tasić, Pozno eneolitski, bronzanodobni i sloj starijeg gvozdenog doba na Gomolavi. Rad vojvođanskih muzeja 14, 1965, p. 198, tab. XIV, 2.

¹⁷ N. Majnarić-Pandžić, o. c., p. 14, 21, tab. II, 5.

¹⁸ F. Milleker, Vorgeschichte des Banats, Starinar XV, 1940, p. 26, tab. XVIII, 8a, 8b. — N. Majnarić-Pandžić, o. c., p. 15, 21, tab. III, 1—6.

U nekropoli *Cruceni* u rumunjskom dijelu Banata otkrivena je u grobu sa žarom rogolika igla, o kojoj na žalost nemamo detaljnijih podataka, osim da je nađena u prvoj kampanji istraživanja započetoj 1958. godine. Kako crtež pokazuje (tab. V, 4, 4a), igla ima vidljiva oštećenja, rogoliki izdanci neznatno su deformirani, a tijelo igle je savinuto. Igla ima rompski presjek tijela, koje prelazi u vrat raskovan u ovalnu pločicu ukrašenu deformiranim koncentričnim krugovima; riječ je, dakle, o reljefnom ukrasu pločice specifičnom za ovu vrstu igala. Glavu igle sačinjavaju dva rogolika izdanka, plosnata sa stražnje strane. U istoj kampanji, osim ove igle, M. Moga nalazi još dvije rogolike igle o kojima vrlo štute podatke daje K. Horedt na temelju dvaju Moginih izvještaja¹⁹. Grob 3 i grob 25 sadržavali su po jednu rogoliku iglu, koje K. Horedt naziva viljuškastim iglama. U drugoj kampanji istraživanja iste nekropole 1968. godine O. Radu našla je u grobu 101, uz tordirani fragment tijela igle (?), brončanu alku, vjerojatno brončanu iglu okruglog presjeka tijela čija je glava formirana u spiralno savinuti diskos te rogoliku iglu, dosta oštećenu²⁰ (tab. V, 5). Sav materijal iz ove nekropole, koji je za sada samo djelomično objavljen, čuva Muzej Banata u Temišvaru. Iz rumunjskog dijela Banata također nam je poznata ranije publicirana igla iz *Unipa*²¹ (tab. V, 1).

Iz Mađarske se do sada u literaturi navode samo dvije rogolike igle nađene u ostavi *Nagyhangos*²².

Od austrijskih lokaliteta grob iz *Eisenstadta*²³, (tab. II, 1—4), uz veću rogoliku iglu, sadržavao je i dvije narukvice s nasuprotno spiralno savinutim diskosima i narukvicu od više puta spiralno uvijene šipke. Na lokalitetu *Maiersdorf* kod Wiener Neustadta pronađene su dvije rogolike igle. Igla pod inv. br. 34774 (tab. IV, 2) iz prehistorijskog odjela Naturhistorisches Museuma u Beču publicirana je još 1900. godine. M. Hoernes uz ostali materijal s tog lokaliteta donosi i crtež uz detaljne podatke o ovoj igli²⁴. Druga igla iz Maiersdorfa čuva se u istom muzeju u Beču pod inv. br. 13818 (tab. IV, 3), a E. v. Sacken donosi crtež i sve ostale podatke o ovoj igli²⁵.

Kad govorimo o rogolikim iglama, ne možemo ih svrstati u nekoliko tipova nego u nekoliko varijanata istog tipa. Njihovu genezu B. Hänsel izvodi iz pločastih

¹⁹ K. Horedt, Probleme der jüngerbronzezeitlichen Keramik, Acta Archaeologica Carpatica IX/1, 1967, p. 17 sqq.

²⁰ O. Radu, Cu privire la necropola de la Cruceni, Studii si cercetări de istorie veche 3/24, 1973, p. 505, 518, tab. IX, 4.

²¹ Vidi bilješku 1.

²² A. Mozsolics, Bronzefunde des Karpatenbeckens, 1967, p. 151 sq., tab. XXXII, 7, 8.

²³ A. J. Ohrenberger, Kleinere Beiträge zur mittleren Bronzezeit in Burgenland, Burgenländische Heimatblätter 19/II, 1957, p. 49 sqq., tab. I, 1—4.

²⁴ M. Hoernes, Bronzen aus Wien und Umgebung im k. k. naturhistorischen Hofmuseum und die Bronzezeit Niederösterreichs im Allgemeinen, Mittheilungen der Antrop. Gesellschaft in Wien XXX, 1900, p. 68 sq., tab. I, 15. Igla je kako autor navodi pripadala ostavi kao i bodež sa punom kovinskom drškom. K. Willvonseder ovaj podatak uzima sa rezervom, cf. K. Willvonseder, Die mittlere Bronzezeit in Österreich, 1937, p. 59, 364 sq., tab. XLVIII, 9.

²⁵ E. v. Sacken, Über Ansiedlungen und Funde aus heidnischer Zeit in Niederösterreich, Sitzungsberichte der phil.-hist. Classe der kaiserlichen Akademie der Wissenschaften LXXIV, 1873, p. 604 sqq., tab. III, 66.

igala, glava kojih je ukrašena plastičnim reljefom koncentričnih krugova²⁶. Glava pločastih igala suzuje se u ovalnu pločicu, pa koncentrični krugovi time degeneriraju, tako da nekadašnja glava igle postaje vratom, toliko specifičnim za ovu vrstu nakita. Svitak igle postupno se razvija u izdanak sličan rogovima, koji varira po svojoj veličini i formi te postaje glavom igle.

Prvu varijantu rogolikih igala čine igle glava kojih se neznatno razlikuje od prvotnog svitka pločastih igala. Ovu varijantu predočuje nekoliko primjeraka, kao što je igla iz Krbavice te igla iz brončanodobnog naselja na Popovom salašu. Ovoj varijanti pripada i igla iz groba u Eisenstadtu, zatim dvije igle iz Maiersdorfa i dvije igle iz ostave Nagyhangos.

Drugu varijantu sačinjavale bi igle glava kojih je formirana u obliku rogolikih izdanaka sa stražnje strane savinutih u svitak. Rogoliki izdanci često su lagano povinuti prema dolje. Tijelo ovih igala također je rompskoga presjeka kao i u navedenih igala. U ovu varijantu uvrstila bih iglu iz Satnice Đakovačke, tri igle iz Njemaca, iglu iz Iloka, dvije igle iz Mandelosa, iglu iz Subotišta-Pećinaca. Od šest vršaćkih igala ni jedan primjerak nije bez vidnih oštećenja, tako da se sa sigurnošću može reći samo za četiri igle da pripadaju ovoj varijanti rogolikih igala. Preostale dvije igle s ovog lokaliteta oštećene su do te mjere da se o njihovim rogolikim izdancima ne može niti govoriti. Isti je slučaj i s iglom iz Gomolave, kojoj se nakon čišćenja sačuvalo samo rompsko tijelo i ovalna reljefna pločica (tab. III, 3). Premda je ova igla prije čišćenja bila publicirana²⁷, pa se na crtežu naslućuju rogoliki izdanci, na žalost ne možemo zaključiti je li riječ o rogolikim izdancima savinutim u svitak ili pak o igli, stražnji dio koje je plosnat. Iglama sa savinutim izdancima-rogovima u svitak pridružuje se i igla iz Unipa.

Treću varijantu činile bi igle također rompskoga presjeka tijela, ovalna pločica kojih se isto tako ne razlikuje od navedenih igala. Međutim, rogoliki izdanci više nisu sa stražnje strane savinuti u svitak, nego je igla na svojoj poleđini ostala plosnata. Ove su igle, kao i predhodne, lijevane u kalupu, međutim rogoliki izdanci nisu raskucavanjem povećavani pa zatim savinuti u svitak koji ima funkciju ušice, nego su jednostavno ostali ravni bez nekog vidnog raskucavanja i dotjerivanja. Ovoj varijanti pripadala bi igla iz Surčina, zatim dvije igle iz nepoznatih nalazišta u Bačkoj te tri igle iz Muzeja Banata u Temišvaru, nađene na nekropoli Cruceni. Većina ovih igala iz nekropole Cruceni vrlo je oštećena, ali je ipak vidljivo da pripadaju tipu igala treće varijante.

Pretežan dio igala, osim nekoliko primjeraka, ističe se svojom veličinom. Sam njihov oblik i dimenzije navode na pomisao da je ova vrsta nakita imala kultno značenje. D. Popescu ih upravo i zove Vulva-Nadel, imajući na umu simbol plod-

²⁶ J. Bayer, Depotfund aus Peigarten, Praehistorica II, 1928, p. 6—7, tab. V, 4. — K. Gaul, A Nagy Looki lelet alapján helyreállított kosci, Archaeologiai Értesítő ú. f. X, 1890, p.

120 sqq., fig. CIII/3. — K. Miske, Ujjab leletek Lovasberényben, Archaeologiai Értesítő ú. f. XVIII, 1898, p. 329, tab. II, 11.

²⁷ Vidi bilješku 16.

nosti, međutim simbol rogova s kulturnim obilježjem također je vrlo omiljen u prethistoriji i provlači se kroz razne kulture tog razdoblja od neolitika, a svoj cvat doživljava u kasnom Hallstadtu²⁸.

Sumarno gledajući, broj rogolikih igala na području Karpatske kotline iznosi trideset primjeraka nađenih na šesnaest lokaliteta. Većina tih igala slučajni su nalazi bez detaljnijih podataka, a tek neke od njih, kako je izneseno, pripadaju zatvorenim cjelinama, pa su time kulturno i kronološki definirane.

Grob iz Mandelosa, kako smo u opisu spomenuli, sadržavao je, osim dviju igala, i dvije brončane narukvice sa nasuprotnim spiralno savinutim diskosima. Ovaj tip narukvica često se spominje u literaturi ne samo zbog nekoliko varijanata oblika nego i zbog velike geografske rasprostranjenosti. Ovakav nakit nije služio isključivo kao ukras ruku; nosili su ga ne tako rijetko i kao ukras na nogama, bilo pojedinačno ili u parovima²⁹. Narukvice srodne našim primjercima karakteristične su za tzv. Koszider-horizont, a nije rijedak slučaj, kao što vidimo u ovom grobu i u grobu iz Eisenstadta, da se rogolike igle javljaju uz nakitne forme specifične za ovaj horizont, koji do sada u kronološkom sistemu brončanog doba za srednju Evropu nije ujednačeno datiran. Tako, na primjer, A. Mozsolics Koszider-horizont, ujedno i narukvice sa nasuprotnim spiralno savinutim diskosima prisutnim u ostavama ovog horizonta, stavlja u svoj B IIIb stupanj, što bi prema njoj vremenski odgovaralo završetku Magyarád-kulture, zatim kulture inkrustirane keramike Transdanubije (Veszprém, Szekszárd), Füzesabony-kulture i drugih istodobnih kultura Karpatske kotline. B IIIb stupanj Mozsolicseve odgovara približno stupnju Reinecke Br B, mada nije s njim istodoban u cijelom toku³⁰. Apsolutno kronološki A. Mozsolics stavlja završetak Koszider-horizonta neposredno prije 1300 godine, tj. prije njezina horizonta Forró³¹, što se ne slaže s apsolutnom kronologijom iznesenom u novijim radovima mnogih autora, ne samo u Mađarskoj (npr. I. Bóna, B. Hänsel, Chr. Hawkes). I. Bóna Koszider-horizont, ili kako ga on naziva »Koszider-period«, smješta u njegovo kasno brončano doba za jugoistočnu Evropu, koje sinhronizira sa srednjim brončanim dobom srednje Evrope i datira ga od 15. do početka 13. stoljeća. U Mađarskoj unutar Koszider-perioda, po njegovu mišljenju, često prevladavaju elementi, odnosno utjecaji, kulture grobnih humaka³². M. Novotná datira ostave Koszider-tipa u Slovačkoj u vrijeme stupnjeva Br B₁-B₂, dije-

²⁸ Npr. glinene glave bovida kulturnog značaja otkrivene u Vinči, cf. M. Vasić, *Preistorijska Vinča II*, 1936, p. 50 sqq., tab. XXXVI, 85a, b; XXXVII, 85c, 86a, b. — Rogovi koji se pojavljuju kao zasebni plastični ukrasi ili na glavama bovida na brončanim artefaktima i keramici kasnog brončanog doba Podunavlja i istočnoalpskog halštatskog kruga. Cf. G. Kossack, *Studien zum Symbolgut der Urnenfelder — und Hallstattzeit Mitteleuropas, Römisch-Germanische Forschungen* 20, 1954, p. 13, 35, 42, 63. — R. Pittioni, *Urgeschichte des österreichischen Raumes*, 1954, p. 572 sqq., fig. 413.

²⁹ W. Jorns, *Neue Beiträge zur Hügelgräberbronzezeit Starkenburg, Germania* 28, 1944—50, p. 178 sqq., fig. 2, 9; 9, 23. — I. Richter, *Der Arm und Beinschmuck der Bronze und Urnenfelderzeit in Hessen und Rheinhessen, Prähistorische Bronzefunde* X, 1, 1970, p. 41 sqq., tab. XII—XIV.

³⁰ A. Mozsolics, o. c., p. 81, 124.

³¹ A. Mozsolics, *Bronze und Goldfunde des Karpatenbeckens*, 1973, p. 102 sqq.

³² I. Bóna, *Die mittlere Bronzezeit Ungarns und ihre südöstliche Beziehungen*, 1975, p. 9 sq.

leći ih u dvije geografske skupine. Prvu skupinu sačinjavale bi ostave u tokovima rijeka Nitre, Hrona i Ipla, a pripadale bi sferi formirajuće kulture grobnih humaka Karpatske kotline. Druga skupina leži u jugoistočnom dijelu Slovačke u okrugu Gemer, dakle na području na kojem se može slijediti završetak Füzesabony-kulture i početak Piliny-kulture. Uzajamnu povezanost obiju kulturnih oblasti najbolje odražava ostava u Hodejovu, sadržavajući starije oblike bronce Koszider-tipa i tipične oblike kulture grobnih humaka³³. S jugoslavenskog područja ostave Lovas i Vukovar sa svojim bogatim metalnim inventarom pripadaju Koszider-horizontu, a narukvice koje sadrži ostava Lovas³⁴ bile bi geografski najbliže, a ujedno analogne primjercima iz Mandelosa. Analizirajući pojedinačno metalni inventar ove ostave, Z. Vinski datira je u srednje brončano doba, i to stupnjevima Br B-C, odnosno podstupnjem Br B₂ i početkom stupnja Br C po Reineckeovu kronološkom sistemu³⁵. Po mišljenju D. Garašanin, pojedini artefakti ostave Lovas mogli bi se djelomično datirati u početak faze II brončanog doba Srbije, što bi odgovaralo približno stupnjevima Reinecke Br A₂-B₁, dok bi većina građe iz ove ostave pripadala srednjoj etapi brončanog doba II, odnosno razdoblju stupnjeva Reinecke Br B₂-C³⁶. Najstarije primjerke narukvica s nasuprotnim spiralno savinutim diskosima B. Hänsel stavlja u svoj III stupanj ranog brončanog doba. Primjerke kao što su narukvice iz Lovasa, Otoka (tab. III, 6)³⁷, Mandelosa, Hodejova³⁸, Dunajske Strede³⁹, Alsónémedi⁴⁰, Balatonkiliti⁴¹ i drugih lokaliteta ovaj autor, prema svojim najnovijim istraživanjima, datira u I stupanj srednjeg brončanog doba Karpatske kotline, što bi približno odgovaralo Reineckeu Br A₂ stupnju⁴².

Iz ovog izlaganja vidi se da datiranje Koszider-horizonta i raspon njegova trajanja nije ni u novijoj literaturi ujednačeno. Međutim, bez obzira na tu činjenicu, narukvice sa spiralno savinutim diskosima uvrstile bi grob iz Mandelosa, a ujedno i rogolike igle u njemu, u starije razdoblje Koszider-horizonta, odnosno Koszider-perioda.

Druga igla iz zatvorene sredine u Jugoslaviji jest rogolika igla iz brončano-dobnog naselja u Popovom salašu kod Kaća. Nađena je u sloju s vatinskom keramikom (pehari s jednom i dvjema ručkama sa »zečjim ušima«, manje amforice, poklopci vatinskog tipa i dr.). Ovom sloju pripada i pehar koji nosi stilske karakteristike II faze Otomani-kulture⁴³. Zanimljivi su utjecaji inkrustirane keramike južne

³³ M. Novotná, Hortfunde vom sog. Koszider-typ aus dem Gebiet der Slowakei, *Musaica* VI, 1966, p. 23 sqq.

³⁴ Z. Vinski, Brončanodobne ostave Lovas i Vukovar, *Vjesnik Arh. muz. Zagreb* 3. s. I, 1958, p. 7 sq., tab. III, 1, 2.

³⁵ Z. Vinski, o. c., p. 26 sq.

³⁶ M. Garašanin, Praistorija na tlu SR Srbije I, 1973, p. 324 sqq.

³⁷ Pojedinačne primjerke ne bih spominjala, osim narukvicu iz Otoka kod Vinkovaca, koja se nalazi u Arheološkom muzeju u Zagrebu, inv. br. 7657. Često se citira u literaturi, ali do sada nije opširnije obrađena. Ku-

pljena je još 1939. godine, kao slučajni nalaz bez detaljnijih podataka.

³⁸ M. Novotná, o. c., p. 13 sqq., tab. VIII, 4.

³⁹ L. Kraskovská, Nalez bronzov na žitnom Ostrave, *Archeologické rozhledy* 3, 1951, p. 140 sqq., fig. 106—107.

⁴⁰ A. Mozsolics, *Bronzefunde des Karpatenbeckens*, 1967, p. 128, fig. 22, 3.

⁴¹ A. Mozsolics, o. c., p. 161 sq., tab. XXXVII, 3, 4.

⁴² B. Hänsel, o. c., p. 8, 21, 99 sq., lista 98, prilog 14.

⁴³ N. Tasić, Nalazi inkrustovane keramike južne Transdanubije na teritoriju Vojvodine, *Rad vojvođanskih muzeja* 14, 1965, p. 52 sq.

Transdanubije, koji su vidljivi na osnovi otkrivenih ulomaka keramike kao i četvrtastih žrtvenika s tog lokaliteta s četiri ili šest nogu⁴⁴.

Iz naseobinskog nalazišta potječe i igla iz Gomolave kod Hrtkovaca. Nađena je u kulturnom sloju zajedno s vatinskom keramikom⁴⁵. Uz brončanu rogoliku iglu, na žalost vrlo oštećenu, i zlatni prsten, signifikantna je okrugla brončana pločica ukrašena koncentričnim krugovima i visokim trnom na sredini pločice (tab. III, 4)⁴⁶. Najbliži primjerak sličan ovoj pločici bile bi pločice iz ostave Lovas⁴⁷, zatim pločica iz Han-Osova⁴⁸. Ovaj tip ukrasa vrlo je proširen, bilo da je riječ o okruglim pločicama s niskim bradavičastim ispupčenjem na sredini pločice, ili pak o pločicama s visokim trnom. K. Willvonseder navodi austrijske lokalitete Pitten i Winklarn u kojima se pojavljuju pločice s visokim trnom u sredini i stavlja ih u B₂ stupanj⁴⁹, a R. Pittioni u fazu Pitten-Sieding⁵⁰. Opširan popis lokaliteta s ovom vrstom nakita daje B. Hänsel u svojem radu i svrstava ga među tipičan nakit svog stupnja I srednjeg brončanog doba Karpatske kotline, što bi približno odgovaralo Reineckeu Br A₂ stupnju⁵¹. Brončane okrugle pločice s koncentričnim krugovima i visokim trnom u sredini najčešće su povezane u zatvorenim nalazima s broncom koja nosi karakteristike Koszider-stila i ponekad utjecaje kulture grobnih humaka. Prema N. Tasiću, rogolika igla i pločica s visokim trnom nađene su u naselju Gomolava u vatinskom sloju.

I. Bóna datira trajanje vatinske skupine kroz sve tri faze njegova srednjeg brončanog doba za jugoistočnu Evropu, što obuhvaća vremenski raspon od 17. do 15. stoljeća, i luči tri stupnja razvoja vatinske skupine: A, B1 i B2. On decidirano odvaja vatinsku skupinu od fundusa žarnih grobova otkrivenih u Vršcu, koje svrstava u skupine tipa Vršac-Kovin (Kubin)-Tolvadia, što slijede nakon vatinske skupine i od nje su mlađi. Kritički se osvrće na starija (M. Grbić) i na novija istraživanja jugoslavenskih arheologa (osobito na mišljenje M. Garašanina) ne samo u vezi s datiranjem skupine Vatin, nego i s njezinim povezivanjem u skupinu Vatin-Vršas, koje on razdvaja kao dvije različite skupine, od kojih vršačka vremenski slijedi nakon vatinske. Vatinska skupina, po Bóni, poznaje isključivo skeletne grobove u zgrčenom položaju, dok grobovi s keramikom vršačkog tipa pripadaju ritusu kremacije i pokopa u žarama. Većina brončanih nalaza iz Vršca i samog Vatina povezana je sa žarnim grobovima, a Bóna ih dotira u Koszider-horizont, odnosno u njegovo kasno brončano doba jugoistočne Evrope, što bi odgovaralo srednjem brončanom dobu srednjoevropskog područja. Skeletne grobove s ispruženim tije-

⁴⁴ P. Medović, Popov salaš—Kać, Halštatsko i latensko naselje, Arh. pregled 4, 1962, p. 82—84. — P. Medović, Praistorijsko naselje bronzanog doba, Arh. pregled 5, 1963, p. 25—26, tab. II, 3—5. — P. Medović, Popov salaš—Kać, Praistorijsko naselje i nekropola bronzanog doba, Arh. pregled 6, 1964, p. 30.

⁴⁵ N. Tasić, o. c., p. 169 sqq. — N. Tasić, Bronzano doba, Prahistorija Vojvodine, 1974, p. 219.

⁴⁶ N. Tasić, Pozno eneolitski, bronzanodobni i sloj starijeg gvozdenog doba na Gomo-

lavi, Rad vojvođanskih muzeja 14, 1965, p. 197, fig. 8.

⁴⁷ Z. Vinski, o. c., p. 10—11, tab. II, 6—7.

⁴⁸ A. Benac—B. Čović, Glasinac I, 1956, p. 11, 27, tab. VII, 5.

⁴⁹ K. Willvonseder, o. c., p. 143 sqq., 57 sq., fig. 8, 21, tab. III, 1, 2.

⁵⁰ R. Pittioni, o. c., p. 376 sq., fig. 264, 6, 7; 265, 1, 2.

⁵¹ B. Hänsel, o. c., p. 118 sqq., 159 sqq., 162, lista 129, 130, fig. 4, karta 27.

lom iz Vatina s priložima bronce Koszider-stila pripadaju po njegovu mišljenju, krugu utjecaja kulture grobnih humaka, i mlađi su od horizonta vatinske skupine. Prema tome, sve brončane predmete s područja vatinske skupine koji se mogu pripisati Koszider-stilu Bóna svrstava u mlađu skupinu tipa Vršac-Kovin-Tolvadia ili u krug vrlo jakih utjecaja kulture grobnih humaka⁵². Imajući na umu ove najnovije rezultate I. Bóna, okrugla pločica s visokim trnom u sredini i rogolika igla ne bi mogle nikako pripadati sloju vatinske kulture na Gomolavi. Ako je ova terenska konstatacija na Gomolavi točna, tada se striktno odvajanje vatinske od vršačke kulturne skupine i od pojave bronce Koszider-stila ne bi moglo tako definirano lučiti na ovom sremskom lokalitetu kako to inače smatra I. Bóna, pogotovo imajući na umu i nalaz igle s Popovog salaša, koji je također navodno otkriven u vatinskom sloju.

Zatvorenoj cjelini pripadaju i dvije igle iz ostave Nagyhangos⁵³ (Mađarska, oblast Tolna), koju A. Mozsolics datira u svoj B IIIb stupanj, odnosno Koszider-horizont ostava. I. Bóna, međutim, smatra ovu ostavu nesigurnom, jer po njegovu mišljenju sadrži broncu od prijelaza ranog na srednje brončano doba jugoistočne Evrope, uključivši i Koszider-horizont. Premda pretežan dio sadržaja ove ostave pripada repertoaru bronca kulture inkrustirane keramike njegova srednjeg brončanog doba, ona se ipak ne može uvrstiti u horizont ostava tipa Tolnanémedi, karakterističnih za kulturu inkrustirane keramike⁵⁴.

Grob iz Eisenstadta⁵⁵ (Austrija, Gradišće) drugi je skeletni grob unutar kojeg je nađena rogolika igla zajedno uz dvije narukvice sa spiralno savinutim diskosima, kojih su obruči za provlačenje od brončane šipke trokutasta presjeka različitih dimenzija. Treća je narukvica od deblje tri puta savijene brončane šipke, također trokutasta presjeka, a obruč za provlačenje je većih dimenzija. S obzirom na opseg obruča, dvije od narukvica iz ovog groba nošene su vjerojatno kao ukras nadlaktice ili kao ukras nogu. Zbog različite boje patine predmeta i različita sastava bakra smatralo se da ti predmeti ne pripadaju istom grobu, iako nije rijetkost da je patina unutar nekog zatvorenog nalaza različita⁵⁶. Uspoređujući i analizirajući srodnu građu iz drugih nalazišta, a uzevši u obzir i grob iz Mandelosa u kojem se javljaju srodne narukvice te rezultate istraživanja mnogih autora, grob iz Eisenstadta, kao i grob iz Mandelosa, pripadao bi starijem razdoblju Koszider-horizonta, odnosno perioda.

Kao što smo prethodno u tekstu istakli, rogolike igle ne možemo svrstati u nekoliko tipova, nego u nekoliko varijanata istog tipa, podijelivši one koje su nam poznate u tri varijante. Tako smo igle iz groba u Mandelosu, s obzirom na njihove rogolike izdanke sa stražnje strane savinute u svitak, svrstali u drugu varijantu rogolikih igala; uz njih u istom grobu nađene su narukvice sa spiralno savinutim diskosima. Igla iz groba u Eisenstadtu, također nađena s istim tipom narukvice,

⁵² I. Bóna, o. c., p. 179 sqq.

⁵³ Vidi bilješku 22.

⁵⁴ I. Bóna, o. c., p. 219 sq.

⁵⁵ Vidi bilješku 23.

⁵⁶ Predmeti groba iz Mandelosa, kao i ostave Nagyhangos, imaju različitu boju patine, premda pripadaju pouzdano zatvorenom nalazu. Različit sastav bakra i različit položaj predmeta na tijelu uvjetuje i različitu oksidaciju.

inogla bi se s obzirom na tek rudimentarne rogove na reljefnom pločastom vratu, svrstati u prvu varijantu ovih igala. Igla iz Popova salaša analogna je iglama iz ostave Nagyhangos, a po svojem obliku uklapa se u prvu varijantu rogolikih igala. Brončani inventar ostave Nagyhangos u mnogome je sličan inventaru ostave Lovas (npr. limeni tutulusi kalotastog oblika, sjekira s peticom — Absatzbeil). Igla iz Gomolave nađena je u sloju zajedno s okruglom brončanom pločicom s visokim trnom u sredini. Zbog oštećenosti igle na žalost je ne možemo svrstati u jednu od tri varijante, ali najbliže analogije pločici nalazim također u ostavi Lovas. Iz iznesenog možemo zaključiti, s obzirom na zatvorene cjeline i na materijal koji se javlja zajedno s ovom vrstom igala — kao i s obzirom na izneseno datiranje — da se među postojećim navedenim varijantama ne mogu lučiti vremenske razlike.

Gledajući kartu rasprostranjenosti rogolikih igala (tab. VI), uočavamo da se ovaj tip nakita javlja na područjima gdje postoje razne kulturne skupine toga vremena. Najviše igala ovog tipa javlja se u arealu vatinske, odnosno vršačke, skupine (Popov salaš, Gomolava i Ludoš) u Jugoslaviji, te u rumunjskom Banatu s areala faciesa vatinske, odnosno vršačke, skupine (Cruceni i Unip). M. Garašanin dijeli vatinsku skupinu na tlu Jugoslavije u dvije faze: stariju, pančevačko-omoljičku, koju datira u vrijeme stupnjeva Br A₂-Br B₁, te mlađu, vatinsko-vršačku, fazu, koju datira u vrijeme stupnjeva Br B₂-Br C⁵⁷. Prema M. Garašaninu, inhumacija i kremacija dva su načina pokopa zastupljena u vatinskoj skupini. Obred inhumacije je rjeđi, a podaci o grobovima su oskudni, za razliku od kremacije i pokopa u žarama, koji su češći, a osobito u njegovoj vatinsko-vršačkoj fazi, u koju su uvrštene rogolike igle⁵⁸. Na temelju spomenutih Bóninih izlaganja i Garašaninove podjele vatinske skupine odnosno njegove vatinsko-vršačke faze, trebalo bi rogolike igle iz lokaliteta Ludoš kod Vršca, kao i s drugih banatskih lokaliteta, pripisati vršačkoj, a ne vatinskoj kulturnoj skupini. Za sada su poznata samo dva skeletna groba u kojima su nađene rogolike igle kao prilog (Mandelos i Eisenstadt), dok većina igala potječe iz žarnih grobova. Skeletni grobovi s ispruženim tijelom koji sadrže metal Kozzider-stila, kao što je slučaj i u ova dva navedena groba, po Bóninu mišljenju pripadaju krugu utjecaja kulture grobnih humaka⁵⁹. Ranije publiciran (grob 121 iz Bijelog Brda, s obzirom na obred inhumacije i na metalni inventar groba, također se s opravdanjem može privesti u krug vrlo jakih utjecaja kulture grobnih humaka srednjeg Podunavlja⁶⁰. Igle iz lokaliteta Surčin, Subotište-Pećinci i Nijemci slučajni su nalazi otkriveni na području rasprostiranja kulturne skupine Surčin-Belegiš. K. Vinski smatra skupinu Surčin-Belegiš u njezinom starijem horizontu srodnom sa skupinom Vatin-Vršac (u smislu kronologije M. Garašanina) i datira je u vrijeme od stupnja Br B₁ do pred završetak stupnja Br C₂⁶¹. O primjerku igle iz Krbavice, kao najzapadnije nađenoj rogolikoj igli, trebalo bi govoriti s rezervom s obzirom na gotovo neistraženo područje ovog dijela Like. Po vrlo oskudnim podacima igla je nađena u većem tumulu prigodom zemnih radova⁶². Igla nije

⁵⁷ M. Garašanin, o. c., p. 334—335.

⁵⁸ M. Garašanin, o. c., p. 322 sq., 327.

⁵⁹ Vidi bilješku 52, 32.

⁶⁰ Z. Vinski, O prethistorijskim zlatnim nalazima u Jugoslaviji, Arh. radovi i rasprave

JAZU I, 1959, p. 208, 215 sq. — K. Vinski-Gasparini, o. c., p. 29 sq.

⁶¹ K. Vinski-Gasparini, o. c., p. 24 sqq.

⁶² Za podatak cf. N. Majnarić-Pandžić, o. c., p. 14.

usamljen nalaz u tumulima brončanog doba u Lici. Prilikom novijih istraživanja u Ličkom Osiku (zaselak Novoselije) nađena je brončana sjekira tipa Křtěnov također u tumulu završetka ranog i početka srednjeg brončanog doba kao prilog ispruženom skeletu u grobu⁶³. O ovom tipu sjekira, kao i o njihovoj podjeli i datiranju, pisalo je u novije vrijeme nekoliko autora⁶⁴.

Skupivši iznesene podatke o rogolikim iglama, dolazimo do zaključka da one nisu karakteristične samo za jednu određenu kulturnu skupinu, nego da pripadaju vrsti nakita Koszider-stila, odnosno Koszider-horizonta, i to njegovu starijem razdoblju. Primjerci rogolikih igala nađeni u žarnim grobovima potječu s područja vršačke (u rumunjskom Banatu, njezinom faciesu) ili surčinsko-belegiške kulturne skupine. Primjerci skeletnih grobova u Srijemu s rogolikim iglama mogu se smatrati utjecajima kulture grobnih humaka na areal navedenih kulturnih skupina. Rogolike igle iz Gradišća i Donje Austrije valja pridati krugu kulture grobnih humaka. Apsolutno kronološki, ova vrst igala može se datirati okvirno u 15. stoljeće.

⁶³ R. Drechsler-Bižić, Istraživanje tumula ranog brončanog doba u Ličkom Osiku, Vjesnik Arh. muz. Zagreb 3. s. IX, 1975, p. 11 sqq., tab. VII, 1; VIII, 1.

⁶⁴ Z. Hájek, Sekery »Křtěnovskeho« tipu

v Čechách a na Moravě, Památky pravěk XLIII, 1947—48, p. 96 sqq. — A. Mozsolics, o. c., p. 24 sqq., fig. 4. — M. Novotná, Die Axte und Beile in der Slowakei, Prähistorische Bronzefunde IX, 3, 1970, p. 53 sq.

OPIS SLIKE U TEKSTU
TEXTABBILDUNG

Slika 1

Abbildung 1

Lago di Ledro, brončana krilasta igla (bronzene Flügelnadel).

POPIS I SADRŽAJ TABLI
VERZEICHNIS DER TAFELN

Tabla I

Tafel I

1—4, Mandelos, grob (Grab). — Mj. (M.): 2 : 3.

Tabla II

Tafel II

1—4, Eisenstadt, grob (Grab). — Mj. (M.): 2 : 3.

Tabla III

Tafel III

1, Popov salaš. — 2, Ilok. — 3—4, Gomolava—Hrtkovci. — 5—5a, Subotište—Pećinci. — 6, Otok. — Mj. (M.): 2 : 3.

Tabla IV

Tafel IV

1—1a, Surčin. — 2—3, Maiersdorf. — Mj. (M.): 2 : 3.

Tabla V

Tafel V

1, Unip. — 2—3, Bačka, nepoznato nalazište (unbekanter Fundort). — 4—5, Cruceni. — Mj. (M.): 2 : 3.

Tabla VI

Tafel VI

Karta rasprostiranja rogolikih igala.
Verbreitungskarte der gehörnten Nadeln.

1 Satnica Đakovačka	9 Popov salaš
2 Nijemci	10 Bačka, nepoznato nalazište
(unbekanter Fundort)
3 Ilok	11 Cruceni
4 Mandelos	12 Unip
5 Gomolava—Hrtkovci	13 Nagyhangos
6 Subotište—Pećinci	14 Eisenstadt
7 Surčin	15 Maiersdorf
8 Vršac—Ludoš	16 Krbavica

ZUSAMMENFASSUNG

BEITRAG ZUR ERFORSCHUNG VON ZIERGEBILDEN
DES KOSZIDER-HORIZONTES IM DONAULÄNDISCHEN JUGOSLAWIEN

Aus dem südlichen Karpathenbecken stammende Nadeln einer spezifischen Form werden in der Literatur verschiedentlich benannt¹⁻⁵. Die Bezeichnung »Flügel-nadeln« würde visuell diesem Schmuck-Typus entsprechen, da jedoch in Mitteleuropa bereits gleichnamige bronzezeitliche Nadeln, aber in verschiedener Form (Bild 1), bestehen, werde ich die hier bearbeiteten Nadeln aus dem südlichen Karpathenbecken treffender mit der Benennung »gehörnte Nadeln« bezeichnen. Ausser einer Ergänzung der bisher veröffentlichten Nadeln — auch wenn sich diese Nadeln von den früher veröffentlichten typologisch nicht unterscheiden — bringe ich in meinem Aufsatz den auf diesem Gebiet einzigen, sicheren geschlossenen Grabfund mit gehörnten Nadeln, gefunden in Mandelos bei Sremska Mitrovica. Die unveröffentlichten gehörnten Nadeln aus Jugoslawien führe ich in geographischer Reihenfolge an.

Fundort *Ilok*, Flur Božino brdo (Syrmien), ein Streufund ohne Angaben. Die Hörner der Nadel sind eingerollt, Länge 24,3 cm (Tafel III, 2). Wird im Magyar Nemzeti Múzeum in Budapest aufbewahrt — Fundort *Mandelos*, Flur Vračar (Syrmien), Skelettgrab, Tiefe cca 0,40 cm, orientiert Nordwest-Südost. Das Grab enthält zwei gehörnte Nadeln und zwei Armreifen mit gegenständigen Spiralen. Die Hörner der Nadeln sind eingerollt, Länge jeder Nadel 21,2 cm. Der eine Armreif hat einen Durchmesser von 6,5 cm, der andere 7,5 cm (Tafel I, 1—4). Wird im Muzej Srema in Sremska Mitrovica aufbewahrt¹⁰. — Fundort *Subotičte-Pećinci* (Syrmien), Streufund ohne Angaben. Die Hörner der Nadel sind eingerollt, Länge 13,1 cm (Tafel III, 5, 5a). Wird im Arheološki muzej in Zagreb, aufbewahrt; Inventar Nr. 4493. — Fundort *Surčin* (Syrmien), Streufund ohne Angaben. Die Hörner der Nadel sind flach, Länge 29 cm (Tafel IV, 1, 1a). Wird im Arheološki muzej in Zagreb aufbewahrt; Inv. Nr. 17267. — Unbekannter Fundort in der *Bačka*, Streufund ohne Angaben. Die Hörner der Nadeln sind flach; Länge der einen Nadel 23,9 cm (Tafel V, 2), Länge der zweiten Nadel 26,3 cm (Tafel V, 3). Wird im Römisch-Germanischen Zentralmuseum in Mainz aufbewahrt; Inv. Nr. 1654 und 16481.

Die gehörnten Nadeln — ihren Hörnern ähnlichen Ausläufern nach benannt — dürfen wir in einige Varianten einteilen.

Die *erste Variante* besteht aus Nadeln mit rudimentären, hörnerartigen Ausläufern. Diese Variante wird von den folgenden Exemplaren vertreten: die Nadel aus Krbavica¹³, die Nadel aus einer Bronzezeitsiedlung von Popov salaš¹⁷, ferner die Nadel aus einem Grabe in Eisenstadt²³, zwei Nadeln aus Maiersdorf²⁴⁻²⁵, und zwei Nadeln aus dem Depotfund Nagyhangos²².

Die *zweite Variante* gehörnter Nadeln bilden Nadeln mit auf der Rückseite eingerollten, hörnerartigen Ausläufern. Zu dieser Variante würde ich die Nadel aus

Satnica Đakovačka¹⁴ zählen, ebenfalls drei Nadeln aus Nijemci¹⁵, die Nadel aus Ilok, beide Nadeln aus Mandelos, die Nadel aus Subotičke-Pećinci, vier Nadeln aus Ludoš bei Vršac¹⁸, und die Nadel aus Unip²¹.

Die *dritte Variante* bilden Nadeln deren hörnerartige Ausläufer auf der Rückseite flach sind. Zu dieser zähle ich die Nadel aus Surčin¹¹, zwei Nadeln unbekanntem Fundorts in der Bačka, drei Nadeln aus der Nekropole Cruceni²⁰. Zwei Nadeln aus Ludoš bei Vršac¹⁸, die Nadel aus der urgeschichtlichen, mehrschichtigen Siedlung Gomolava bei Hrtkovci¹⁶, sowie eine Nadel aus der Nekropole Cruceni²⁰ können infolge ihres schadhafte[n] Zustandes in keine der angeführten Varianten eingereiht werden.

Insgesamt beträgt die Zahl aller gehörnten Nadeln aus dem Raum des Karpathenbeckens dreissig Exemplare welche von sechzehn verschiedenen Fundstätten vorliegen. Die Mehrzahl dieser Nadeln sind Streufunde und nur einige sind geschlossenen Fundverbänden zugehörig und folglich chronologisch deutlicher bestimmbar.

Das Grab aus Mandelos enthielt nebst gehörnten Nadeln auch zwei bronzene Armreifen mit gegenständigen Spiralenden, während das Grab aus Eisenstadt²³ nebst einer Nadel und zwei Armreifen mit gegenständigen Spiralenden noch einen Armreif aus dreifach gebogenem Bronzedraht enthielt (Taf. II, 1—4). Mit den angeführten Beispielen verwandte Armreifen sind für den sogenannten Koszider-Horizont charakteristisch — wie im Falle dieser zwei Gräber — und es ist keine Seltenheit dass gehörnte Nadeln gleichzeitig mit den für diesen Horizont spezifischen Zierformen erscheinen. Der Koszider Horizont ist im mitteleuropäischen chronologischen System nicht einheitlich datiert. A. Mozsolics z. B. datiert den Koszider Horizont, die Armreifen dieses Typs inbegriffen, in ihre B IIIb Stufe, welche annähernd Reineckes Br B Stufe entspricht, obwohl beide in ihrer gesamten Dauer nicht gleichzeitig sind³⁰. Absolut chronologisch datiert Mozsolics das Ende des Koszider Horizontes unmittelbar vor 1300, d. h. vor ihren Forró Horizont³¹; diese Beurteilung stimmt zwar nicht mit der Chronologie anderer Autoren (z. B. I. Bóna, B. Hänsel, Chr. Hawkes) überein.

I. Bóna stuft den Koszider Horizont — den er als »Koszider Periode« bezeichnet — in seine Spätbronzezeit für Südosteuropa ein, welche mit der Mittelbronzezeit Mitteleuropas synchronisiert, und datiert ihn vom 15. Jh. bis Anfang des 13. Jh. Seiner Ansicht nach sind in Ungarn während der Koszider Periode, Elemente der Hügelgräberkultur vorherrschend³². M. Novotná datiert Depotfunde vom Koszider Typus in der Slowakei in die Stufe Br B₁—B₂³³. Aus jugoslawischem Gebiet sind die bekannten Depotfunde von Lovas und Vukovar, mit ihrem Inventar, dem Koszider Horizont zugehörig. Armreifen wie jene aus den Gräbern von Mandelos und Eisenstadt entsprechen typologisch den Exemplaren von Lovas³⁴. Z. Vinski datiert das Metall-Inventar ebendieses Depotfundes in die Stufen Br B—C, beziehungsweise in die Stufen Br B₂ und Anfangs der Stufe Br C³⁵. Nach der Meinung von D. Garašanin könnte man einzelne Artefakte des Depotfundes von Lovas teilweise in den Anfang der Phase II der Bronzezeit in Serbien datieren (annähernd Reineckes Stufen Br A₂—B₁), während der Grossteil des Materials der mittleren Etappe der

Bronzezeit II zugehören würde (Reineckes Stufe Br B₂—C)³⁶. B. Hänsel datiert Armreifen wie jene Exemplare aus Mandelos, Lovas, Otok (Tafel III, 6)³⁷ und anderer Fundorte³⁸⁻⁴¹ in seine Stufe I der Mittelbronzezeit im Karpathenbecken (entspricht annähernd Reineckes Br A₂ Stufe)⁴². Das Grab aus Eisenstadt sowie das Grab aus Mandelos — hinsichtlich des Inventars und der erzielten Forschungsergebnisse vieler Autoren — gehören demnach zur älteren Phase des Koszider Horizontes, bzw. der Koszider Periode.

Die Nadel der bronzezeitlichen Siedlung in Popov salaš bei Kač (Tafel III, 1) ist ebenfalls ein geschlossener Fund. Die Nadel wurde in einer Schichte mit Vatin-Keramik gefunden. Zu der selben Schichte gehört auch der Krug mit Kennzeichen der II Phase der Otomani Kultur⁴³; gleichfalls von Interesse sind noch die Fragmente südtransdanubischer inkrustierter Keramik⁴⁴.

Die gehörnte Nadel von Gomolava bei Hrtkovci (Tafel III, 3) wurde in einer Schichte zusammen mit Vatin-Keramik⁴⁵, einem goldenen Ring und einer typischen bronzenen Stachelscheibe mit konzentrischen Kreisen gefunden (Tafel III, 4)⁴⁶. Die nächsten Exemplare (ähnlich dieser Stachelscheibe) liegen aus Lovas⁴⁷ und Han-Osovo⁴⁸ vor. K. Willvonseder datiert diesen Stachelscheibentypus in die B₂ Stufe⁴⁹, R. Pittioni in die Pitten-Sieding Phase⁵⁰, während B. Hänsel solche Scheiben als typischen Schmuck seiner Stufe I der Mittelbronzezeit einstuft (annähernd Reineckes A₂ Stufe)⁵¹. Stachelscheiben mit langem Stachel sind in geschlossenen Funden am häufigsten mit Bronzen des Koszider Stils vergesellschaftet, in einzelnen Fällen in Verband mit der Hügelgräber-Kultur. Nach N. Tasić wurden die gehörnte Nadel, sowie die Stachelscheibe, auf Gomolava in einer Vatin-Schichte gefunden^{45, 46}.

I. Bóna datiert die Dauer der Vatin-Gruppe durch alle drei Phasen seiner Mittelbronzezeit in Südosteuropa (Zeitspanne 17. bis 15. Jh.) und unterscheidet drei Entwicklungsstufen der Vatin-Gruppe: A, B1 und B2. Er sondert die Vatin-Gruppe dezidiert vom Fundus der Urnengräber von Vršac ab und stuft dieselben in Gruppen von Typus Vršac-Kovin(Kubin)-Tolvadia ein, welche der Vatin-Gruppe folgen und jüngeren Datums sind. Hinsichtlich der Vatin-Gruppe und ihrer Verbundenheit mit der Vatin-Vršac-Gruppe unterwirft I. Bóna die Forschungsergebnisse jugoslawischer Archäologen kritischen Betrachtungen (M. Grbić, M. Garašanin). Er selbst teilt diese in zwei verschiedene Gruppen von denen die Vršac Gruppe zeitlich der Vatin Gruppe folgt. Nach Bóna kennzeichnen die Vatin Gruppe ausschliesslich Skelettgräber in Hockerlage, während Gräber mit Keramik-Beigaben des Vršac Typus dem Ritus des Leichenbrands in Urnenbestattung angehören. Die Mehrzahl der Bronzefunde aus Vršac und aus Vatin selbst, ist mit Urnengräbern verbunden und wird von Bóna in den Koszider Horizont datiert, bzw. in seine Spätbronzezeit in Südosteuropa, der Mittelbronzezeit in Mitteleuropa entsprechend. Skelettgräber mit gestreckter Rückenlage aus Vatin mit Bronzebeigabe vom Koszider Stil gehören, seiner Ansicht nach, zum Hügelgräber-Kulturkreis und sind jüngeren Datums als der Horizont der Vatin Gruppe. Demnach stuft Bóna alle Bronzegegenstände aus dem Gebiet der Vatin Gruppe — welche dem Koszider Stil zugesprochen werden können — in die jüngere Gruppe des Vršac-Kovin-Tolvadia Typus ein, oder in den Kreis starker Einflüsse der Hügelgräberkultur⁵². In Anbetracht Bónas neuester Forschungen, können die Stachelscheibe und die gehörnte Nadel keinesfalls der Vatin-